

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

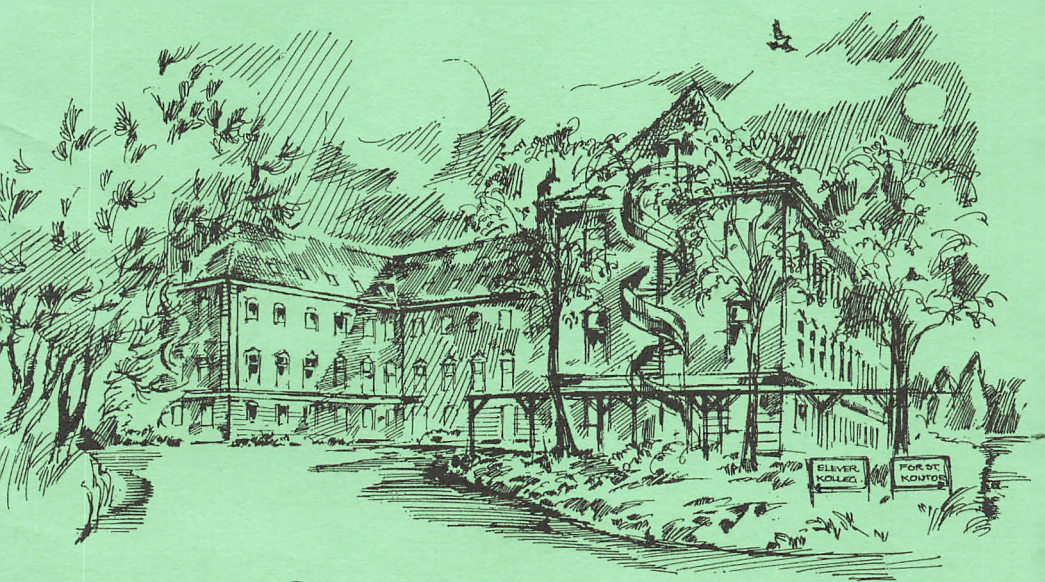
Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H

Årsskrift 1993

Odssherreds Efterskole, Fårvejle

1985

ODSHERREDS EFTERSKOLE

Danmarks Pædagogiske Bibliotek
Tidsskriftsafdelingen

Indholdfortegnelse

5 måneder på OE.....	3
Nyt fra betyrelsen	4
Emneuge om verdensdele	5
Lærernes hilsen til elevholdet	7
Så kom den dag	12
Præsentation af forstanderparret	13
Skolens bestyrelse	14
Skolens personale	15
Elevbillede	16
Nye medarbejdere på OE	18
Prædikestolen	23
Lodseddelsalget	26
Fra OE til Rwanda	27
Lejrskole Sletten	29

Redaktion: Bodil Jespersen (ansvarshavende)
 Lise Andersen (sekretær)

Tryk: Sejer's Bogtryk - 53 45 68 88

5 måneder på OE

Ja, der er nu gået 5 måneder på OE. Den 11 august ankom 84 elever, og så kom der liv i huset. Hvad er der så sket på skolen i de 5 måneder? Ud over den almindelige undervisning har der været forskellige andre ting. Her nævner jeg bare nogle.

I august havde vi 2 alternative dage, der handlede om eventyr og drama. Nogle virkelig dejlige dage for både lærere og elever.

I september var vi på lejrskole på Sletten, en god og spændende tur med masser af gode og rige oplevelser. Derudover har der været introdage, hvor eleverne har besøgt teknisk skole, handelsskole eller gymnasium. Der har været forældredag med god tilslutning og interesse. Der har været elevstævne, hvor gamle elever mødtes, især eleverne fra sidste år. Og der har været efterskolernes dag, hvor flere interesserede benyttede lejligheden til at se skolen og få en snak.

I oktober var vi meget sportslige. Vi besøgte en anden efterskole, hvor vi udfordrede hinanden i forskellige boldspil, en hård dag med mange kampe. Vi var også på skolernes motionsløb, en god dag med masser af aktivitet lige før en dejlig og velfortjent efterårsferie.

Og så blev der tid til alvor. I november var der terminsprøver. Umiddelbart her efter igen 2 alternative dage. Denne gang var emnet "Afrika", hvor vi bl.a. havde besøg af en afrikaner, hvilket var meget spændende. Derudover har vi også haft Gahigidag, hvor der blev fremstillet mange forskellige juleting. Disse ting blev solgt til forældredag, hvor der også var god tilslutning og interesse for skolen.

Traditionen tro har vi i december allé løb og idrætsdag sammen med Fårevejle Fri- og Efterskole. Vi træner allerede i håb om nogle sejre. Endelig ser vi selvfølgelig frem til en hyggelig og festlig juleafslutning og juleferie.

Dette blot et lille udpluk af og indblik i skolens hverdag.

Bodil og Henning Thomsen

Nyt fra bestyrelsen

Så er endnu et år gået, et år, der både i den store verden, i lille Danmark og på Odsherreds Efterskole har været et begivenhedsrigt år, eller et turbulent år, som det hedder i moderne sprogbrug.

På Odsherreds Efterskole er der først og fremmest sket det, at vi har fået nyt forstanderpar, idet Jørgen Mikkelsen pr. 1. august er blevet afløst af Henning og Bodil Thomsen. Det er afslutningen på en lang proces, der har taget over et år, og som har voldt lidt kvaler undervejs p.g.a. en passus i vores vedtægter. Det er vigtigt, at skolen har en dygtig og kompetent daglig ledelse, og en forstanderansættelse er derfor noget, der skal gøres med omtanke; men vi er sikre på skolen nu er i de bedste hænder.

Der er også sket det glædelige, at skolen igen er så godt som fyldt, d.v.s. ca. 80 elever efter et par år med kun ca. 60.

Der er pr. 1. august ansat 5 nye lærere dels p.g.a. de flere elever, dels fordi nogle lærere er rejst. Det var altså et ret nyt team, der tog mod eleverne efter sommerferien. Efteråret har vist været ret hårdt for alle på skolen, desværre så hårdt for et par af de nye lærere, at de har valgt at holde igen til nytår. Så i skrivende stund søger vi lærere.

Vi vil gerne her have lov til at sige en stor tak til Jørgen Mikkelsen for de 21 skoleår, han har været den daglige leder af skolen, og ændret den fra at være en ny efterskole i nogle slidte bygninger til at være en etableret efterskole i nogle særdeles flotte moderne bygninger. Jørgen Mikkelsen har brugt efteråret til at "løbe farten af" og forberede sig på sin 60 års fødselsdag og sin pensionering. Også en stor tak til Birthe Fencker, der samtidig har forladt en stilling på kontoret for at nyde sit otium sammen med sin mand.

Der skal også lyde et varmt velkommen til Bodil og Henning Thomsen og deres 3 børn, der har forladt en tilværelse ved Hoptrup Højskole, for at flytte ind i forstanderboligen i Fårevejle. Vi er klar over, at det ikke er nogen let opgave, de har påtaget sig; men i bestyrelsen er vi sikre på, at de vil klare den, og at skolen ved Guds hjælp og en del hårdt arbejde også fremover vil blive til gavn og velsignelse for mange unge.

Emneuge om verdensdele - Asien/Indien

I ugen 25.-29. januar 1993 havde vi emneuge om verdensdele på OE. Alle elever skulle vælge sig ind på et hold, hvor man hver især beskæftigede sig med en verdensdel.

Blandt de verdensdele man kunne vælge imellem, valgte jeg Asien. Foruden Asien kunne man også vælge imellem Afrika og Latinamerika.

På Asien-holdet koncentrerede vi os især om Indien, men vi fik også et lille indblik i nogle af de andre asiatiske lande.

I løbet af ugen fortalte Kirsten (rød) og Michael nemlig om deres rejse til Østen, hvor vi bl.a. også hørte om Tibet og Sri Lanka - og selvfølgelig også noget om vores beskæftigelsesområde Indien. Det var i øvrigt et meget interessant foredrag, som skabte stor interesse blandt holdets deltagere.

En af dagene så vi filmen om Gandhi, som jo var en meget betydningsfuld person i Indiens historie i begyndelsen af dette århundrede.

En anden dag skulle vi i køkkenet for at lave asiatisk mad. Hver dag skulle hvert af holdene stå for at lave mad, som de spiser i den verdensdel, man havde valgt sig ind på.

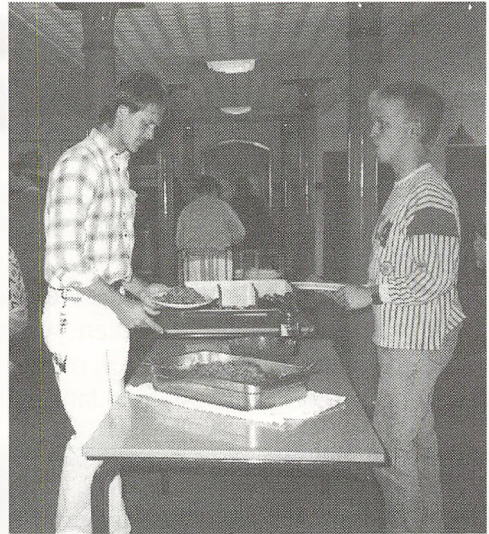
For vores vedkommende bestod retten af en risret med forskelligt tilbehør. Det hele blev serveret på "palmeblade". Som drikke blev der serveret en slags kaffe med mælk og sukker. Og som i virkelighedens verden blev retten serveret til gæsterne af næsten naturtro tjenere.

Foruden disse gøremål skulle vi i løbet af ugen også producere et drama på video. Vores drama handlede om et forlovet indisk par, som skulle giftes. Selve dramaet handlede om bryllupsceremonien.

Det var både sjovt og spændende at lave dette drama. Det var også utroligt at se, hvor meget man egentlig kan få ud af diverse tøj og inventar bare for at få det hele til at ligne virkeligheden mest muligt.

Ugen sluttede med at vores forældre om fredagen blev inviteret op på skolen til forældreaften, hvor de kunne se resultatet af ugens strabasser - drama-videoerne.

Alt i alt synes jeg, at det var en meget lærerig uge, hvor man så kunne få et lille indblik i, hvordan man lever i andre verdensdele i verden.

*Niels Vendelbo Jacobsen
Elev på OE i 1991/92 og 1992/93*

Lærernes hilsen til elevholdet 1992/93

Jeg har skrevet et brev til jer, som jeg gerne vil læse højt.

Fårevejle, den 7. juni 1993

Kære elev-hold 92/93!

Jeg sidder i min stue, hvor jeg gennem vinduerne kan se op på OE's store, hvide bygning med den irgrønne vejrhane i toppen. En del af jer sidder i øjeblikket i den blå bus på vej til Øko-museet. Andre sidder og forbereder sig, mens resten af jer er oppe til eksamen - jeg tror, det er hos Kirsten blå og Flemming.

Jeg vil gerne tage til Asnæs for at købe de sko, som jeg trænger så hårdt til, men lige nu er her så fredeligt og stille. Kirsten har afleveret ungerne, og nu er hun taget i Brugsen for at købe ind. Så jeg vil hellere forsøge på at skrive et brev. Et brev om at være voksen og forældre - et brev om hvordan jeg oplever verden i dag.

Når man går sammen et helt skoleår, der er bundet sammen af en masse faglige gøremål, glemmer man så tit at tale om de alvorlige ting sammen. Derfor vil jeg skrive til jer nu.

Om kort tid bryder I op herfra. I sætter jer i bilen sammen med mor og far, og jeg ved, at de fleste af jer vil jeg aldrig komme til at se igen. I kommer til at bo et andet sted, og om få år er I også flyttet hjemmefra og skal så for alvor stå på egne ben.

Jeg her det sidste år oplevet hver enkelt af jer i den periode af jeres liv, som mere end nogen anden er præget af voldsomme følelssvingninger. På den ene side "kan" I det hele. Jeres selvstændighed er vokset, og I kan og vil klare jer selv. På den anden side er I usikre, utilfredse med jer selv og jeres udseende, afhængige af støtte og søgende overfor jeres plads i tilværelsen.

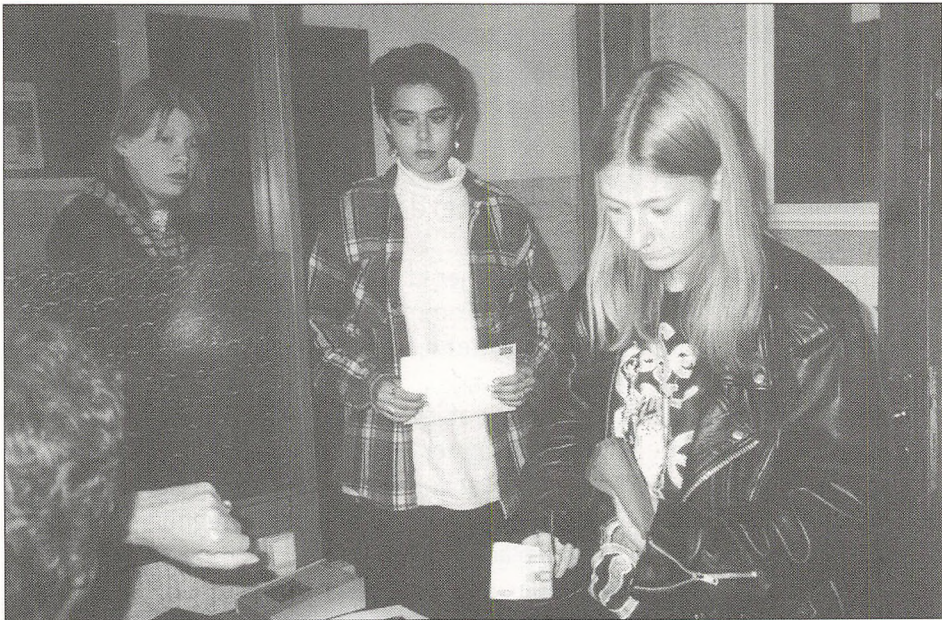
Selvfølgerlig må disse modsætninger give en masse konflikter, og de giver sig

også tit udslag, som kan stille særdeles store krav til jeres omgivelser, forståelse og accept. Og det kan vel heller ikke undre jer, at det nogle gange kan være svært for os forældre og lærere at huske på, at en provokerende og bedrevindende kritik fra jer teenagere af alt, hvad andre gør og siger, i virkeligheden måske dækker over utryghed og usikkerhed.

Men det er jo også alderen, hvor man har sine høje idealer, og jeg håber så inderligt, at jeres idealer ikke visner, når I i en nær fremtid står ansigt til ansigt med ansvaret for jeres eget voksne liv. Gør jer stærke og modige, så I ikke tillader surheden at krybe ind i hjertet. Surheden forgifter jeres forhold til omgivelserne, for den retter sig mod alle de andre: politikkerne, pamperne, de arbejdsløse nasserøve, bekvæmmelighedsflygtningene, de privilegerede, der sidder på flæsket og kun tænker på sig selv, de unge ballagemagere, de gamle røvhuller, de dumme arbejdere, de venstreorienterede, de højreorienterede, rødstrømperne og mandschauvinisterne, kapitalisterne.

Det er i reglen de andres skyld, at det er blevet så surt. vi lever i syndebugkenes tid. Enhver hytter sig selv - og Fanden tager de bagerste!

Men hvorfor skal det være sådan? Jeg tror måske, at det har noget at gøre med det lykkebegreb, vi opdrages med. Vi tror, at lykken er at være fri for problemer og konflikter - at være tryk. Men jeg tror, at lykken har at gøre med, at vi arbejder på at kunne se problemerne i øjnene og derefter slås med dem. Eller som eventyrene siger: at turde vende sig om og se trolden i øjnene. Jeg tror, at en del af mange menneskers problemer skyldes deres forventninger til livet om, at det skal være hyggeligt og problemløst hele tiden, og det kan det bare ikke i det samfund, vi lever i nu.

En anden ting, som jeg håber - ja, forventer af jer, er at I lærer at lægge mærke til, hvordan andre mennesker omkring jer har det, og hvis de har det dårligt, så prøver at hjælpe dem og ikke bare kører jeres eget løb. Om de andre mennesker så er gode venner, familie, de arbejdsløse, indvandrere eller flygtninge, så kan jeg slet ikke overskue, hvordan vi skal gøre verden bedre, hvis ikke vi begynder med at forstå hinanden bedre.

Jeg synes, at det er fejlt og afstumpet, hvis man forfalder til at hoppe på de mange billige syndebuk argumenter, som jeg desværre hører så tit. Hvis I gider gøre en indsats, er jeg sikker på, at I kan finde årsagerne bagved problemerne og derved opnå forståelse. Og med forståelsen opstår viljen til at hjælpe. Det er kun det ukendte og fremmede, der gør en utryk og afvisende på forhånd.

Jeg tror på, at I vil være med til at slås for, at mennesker over hele jorden kan få det bedre.

Da jeg var på jeres alder, var jeg med i nogle store protestmarcher mod amerikanernes krig i Vietnam. Vietnamkrigen var nok den første krig, hvor alle kunne følge med i krigens rædsler og gennem medierne - først og fremmest TV. Man var med på helt tæt hold og i næsten samme øjeblik, som det foregik.

Jeg ved godt, at for jer lyder det ikke som noget særligt, for i sammenligning med jeres tids TV og dets skildring af Golfkrigen er min tids TV det rene vand. Men for os dengang for femogtyve år siden var det et chock at se den såkaldte vestlige civilisation begå de mest forfærdelige uhyrligheder. Jeg havde regelmæssige mareridt ved synet af lemlæstede børn, der var blevet ramt af napalm bomber.

I dag er jeg niogtredive, og nu har jeg næsten daglige mareridt om, hvordan industrilandene er ved at ødelægge verden. Ved I, at hele den østlige del af Europa er i en fuldstændig ufattelig økologisk katastrofesituation, hvor Tjernobyl måske kun vil vise sig at være toppen af isbjerget.

Jeg tror, at hvis det overhovedet skal lykkes os at vende udviklingen, bliver vi nødt til at tænke og opfatte fuldstændig anderledes. Vi skal vænne os til at have et vedligeholdende forhold til naturen i stedet for et forbrugende. Hvert minut forsvinder et stykke regnskov på størrelse med en fodboldbane.

Jeg læste engang en tale til den hvide mand af høvdingen Seattle, og jeg kan stadig huske, hvor mærkeligt stille og ydmyg, jeg blev bagefter. Jeg oplevede, at fra dette menneske, som af vor civilisation blev opfattet som en primitiv og vild skabning, udgik en så dyb livsvisdom, at jeg ikke kan undgå at blive dybt berørt, hver gang jeg hører det. Jeg vil læse noget af høvding Seattles tale, for den er også til jer:

" Vi ved, at den hvide mand ikke forstår vore skikke. Et vist stykke jord er ikke mere værd end det ved siden af, for han er en fremmed, som kommer om natten og tager fra jorden, hvad han behøver.

Jorden er ikke hans broder, men hans fjende, og når han har besejret den, flytter han videre. Han efterlader sine fjenders grave bag sig, men det rører ham ikke. Han stjæler jorden fra sine egne børn. Det rører ham heller ikke. Han behandler sin moder, jorden, og sin broder, himlen, som ting man køber, plyndrer, sælger, som får eller glinsende perler. Hans grådighed vil en dag opsluge jorden og efterlade blot en ørken.

Vore skikke adskiller sig fra jeres skikke. Synet af jeres skikke. Synet af jeres byer plager den røde mands øjne. Men måske er det fordi den røde mand er vild og ikke forstår. Der findes ikke et roligt sted i den hvide mands byer. Intet hvor man kan høre, hvordan knopperne springer ud om foråret, eller insektvingerne summer.

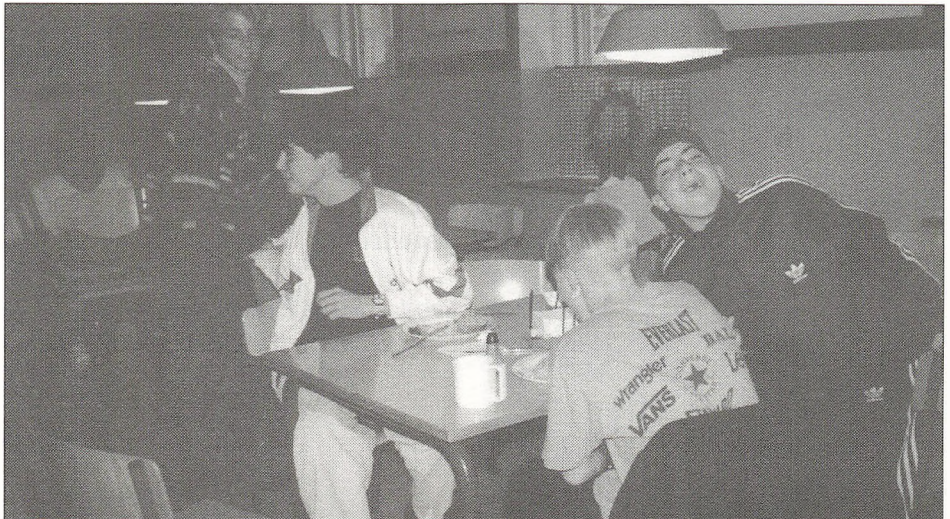
I må lære jeres børn, at jorden under deres fødder er vore forfædres aske. For at de skal respektere jorden, fortæl dem da, at jorden er vor moder. Hvad som helst der rammer jorden, vil også ramme jordens sønner. HVIS menneskene spytter på jorden. Spyttede de på sig selv. Dette ved vi. Jorden tilhører ikke mennesket. Mennesket tilhører jorden. Alting er kædet sammen, som blodets bånd inden for en familie. Mennesket vævede ikke livet, vi er blot en tråd på væven. Hvad som helst vi gør mod væven, gør vi mod os selv.

Mit folk elsker denne jord, som den nyfødte elskede sin moders hjerteslag. Plej den sådan, som vi har plejet den. Og med hele jeres styrke, hele jeres sjæl, hele jeres hjerte: bevar den til jeres børn og elsk den, som Gud elsker os alle. End ikke den hvide mand kan undslippe den fælles skæbne. Vi bliver måske brødre engang når alt kommer til alt. Vi får vel se."

Jeg håber og tror for jer, at I på en eller anden måde ikke kun vil satse på at leve et liv i tryghed, men et liv, hvor I sammen med andre tør slås imod den dødsfarlige udvikling, vores klode er inde i. Selvfølgelig håber jeg også for jer, at I får et godt og rart liv, men som et klogt menneske sagde engang: "At turde er som at miste fodfæstet for en stund. Ikke at turde er at miste sig selv."

God kamp!

Michael Arlund Olsen

O.E. afskedssang

Melodi: All my bag is packed.

Så kom den dag, vi frygtet har.
Den dag vi alle skal herfra.
Den dag da det er tid at sige farvel.
Mens vi sidder her, jeg tænker på,
hvor kan et år, så hurtigt gå?
Jeg ønsker nu, vi kun ved starten var.

Omkvæd:

Så kom her og syng med mig.
Lov du ej vil glemme mig.
Sig at vi to snart skal ses igen.
For vi O.E. aldrig glemme.
Hvor vi end vil ende.
Det er svært at sige farvel.

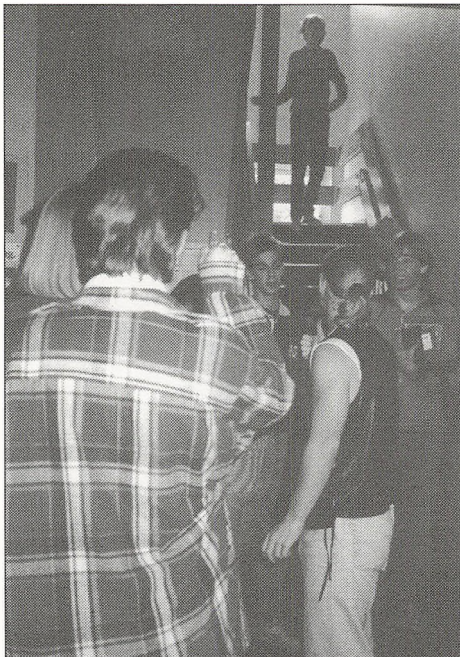
Der var ture op, og ture ned.
En del endog, fandt kærlighed.
Og alt det vi nu snart kan huske på.
Til elevtræf, om et år igen,
vi ses med hver en gammel ven,
som hver især vi fandt på skolen her.

Omkvæd:

Her til slut, da vil jeg takke dig,
der brugte året her med mig,
og dermed gjorde dette år specielt.
Og nu vil jeg gerne takke af,
på denne aller sidste dag,
og ønske dig et langt og dejligt liv.

Omkvæd:

Sabrina Maria Dykjær Pederen
Elev i skoleåret 1992/93 og 1993/94.

Præsentation af forstanderpar

Den 1. august 1993 blev vi ansat som forstanderpar på OE. Men hvem er vi? Vi hedder Bodil og Henning Thomsen og kommer fra Haderslev i Sønderjylland. Henning er lærer og har været ansat på Hoptrup Højskole i 8½ år. Bodil er sygeplejerske og har dels arbejdet som sygeplejerske på Haderslev Sygehus i ca. 4 år, dels arbejdet som timelærer på Hoptrup Højskole i ca 4 ½ år. Hoptrup Højskole er en skole med tilknytning til IM og KFUM og KFUK.

Vi har 3 børn: Anette 12 år, Søren 8 år og Niels 6 år. I vores fritid har vi været engageret i sport, musik og det lokale børne- og voksenarbejde.

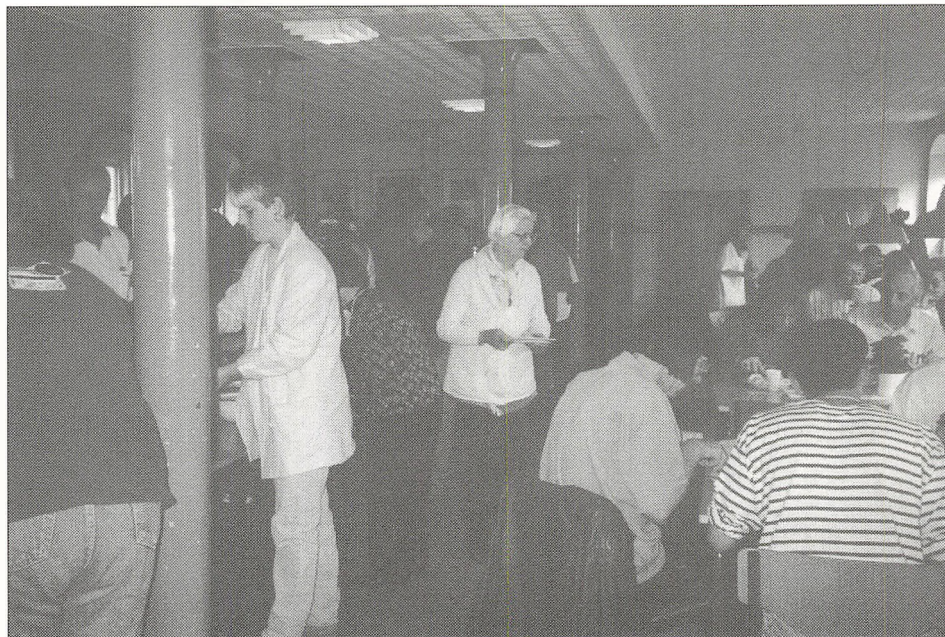
Bodil og Henning Thomsen

Medlemmer af skolens bestyrelse

Lars Friis Jensen, Gislinge (formand)
Knud Lindhardsen, Dianalund (næstformand)
Gdr. Jens Juel Petersen, Dianalund
Jens Bendix Nielsen, Vemmelev
Harry Ramussen, Høed
Torkil Skov, Nykøbing Sj.
Jane Bang Jensen, Farum
Inge Marie Anderen, Atterup
Hans Peter Asmussen, Helsingør

Skolens personale

Henning Thomsen	forstander
Bodil Thomsen	”skolemor” og lærer
Thomas Bøge	lærer
Marie Bøge	lærer
Kirsten Hansen	lærer
Sinna Jacobsen	lærer
Bodil Jespersen	lærer
Bente Bindeballe	lærer
Vivi Meldgaard	lærer
Jens Nørskov	lærer
Lisbeth Petersen	lærer
Hanne Ramussen	lærer
Poul Erik Olsen	køkkenleder (kok)
Rikke Steensen	køkkenledeassistent
Lise Andersen	sekretær
Bente Rosenberg Pedersen	bogholder
Ole Slott Andersen	pedel

MAJA ANDERSEN
FREDERIKSSUND

HEIDI BENCHE
KØBENHAVN

RIKKE BENDTSEN
FREDERIKSSUND

LOUISE BRAUNSTEIN
UGERLØSE

KARINA CHRISTIANSEN
ROSKILDE

LOUISE DANIELSEN
NYKØBING S.I.

CHRISTINA HANSEN
ROSKILDE

CAMILLA KRATH
HILLERØD

SANNE B. KRISTENSEN
ØLSTYKKE

VICKY KRISTENSEN
THORSUND

LIS LARSEN
HILLERØD

MAIKEN LARSEN
KASTRUP

MAJBRIIT LARSEN
NESTVED

SUSANNE LARSEN
JYLLINGE

HEIDI LOREN
KØBENH.

HELLE S. PEDERSEN
KALUNDBORG

SABRINA D. PEDERSEN
JEGERSPRIS

RIKKE PETERSEN
HELSINGØR

MARIE BØGE

THOMAS BØGE

KIRSTEN HANSEN

BODIL THOM.

JENS NØRSKOV

VIVI MELDGAARD

BENTE R. PEDERSEN

LISBETH T. PETERSEN

1993 - ODSHERRED

ANITA RASMUSSEN
HORSUND

PERNILLE RASMUSSEN
FREDERIKSSUND

ANNE SAUERBERG
VANLØSE

MAJA SAXKJÆR
SKULDELEV

JANNI SØDERQUIST
VEMMELEV

MIE S. SØRENSEN
JYDERUP

JANNIE TORP
GLOSTRUP

JAN KERN HANSEN
HØJBY

MICHAEL HANSEN
VALBY

BJØRN JACOBSEN
HØNG

HENRIK B. JENSEN
HILLERØD

CLAUS JEPSEN
EJBY

BENNY KNUDSEN
JEGERSPRIS

ANDERS L. KRISTENSEN
KALUNDBORG

MARTIN KRISTOF
GLOSTRUP

MICHAEL J. NIELSEN
KØGE

MICHAEL NIELSEN
VALLENSBÆK

ANDERS NYGAARD
VALLENSBÆK

THOMAS OLSEN
DIANALUND

DENNIS J. PETERSEN
BRØNDBY STR.

KEN PETERSEN
SKIBBY

PETER PETERSEN
STRØBY

STINE HEGELUND ALBERTSLUND
 DITTE JAKOBSEN KASTRUP
 MARIA G. JENSEN VALLENSBÆK
 MAYA JESKE FREDERIKSSUND
 INGRID JOHANSEN JYDERUP
 CARINA R. JØRGENSEN HERFØLGE
 JOAN KORNDAL KØBENHAVN

LUNDIN NGSTED
 KARINA MIKKELSEN KIRKE SÅBY
 HEIDI NIELSEN NESTVED
 LINDA NIELSEN HEDEHUSENE
 MAJA OLESEN HILLERØD
 KARINA PAUDAL VIBY
 ANNIKA PEDERSEN BAGSVERD
 SIGNE NØRGAARD P. TÅSTRUP

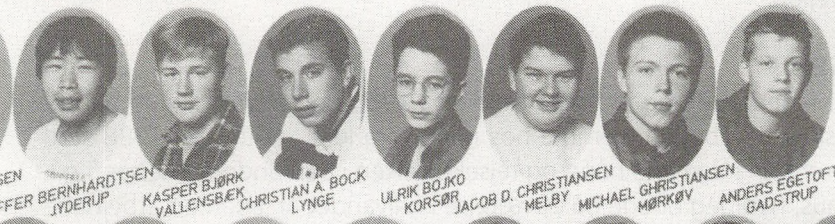
G THOMSEN
 SINNA JAKOBSEN
 BODIL JESPERSEN
 BENTE B. MADSEN
 TINA PETERSEN VALBY
 BETINA PHILIPSEN FREDERIKSSUND
 KIRSTEN POULSEN KALUNGBORG

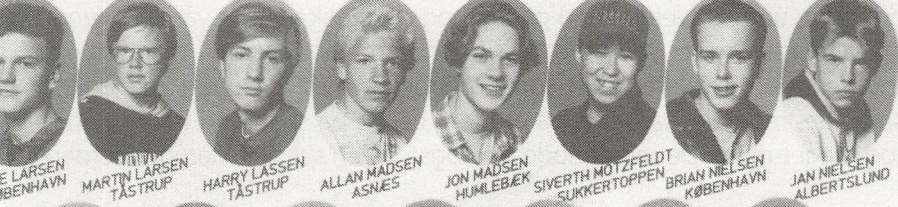
FTERSKOLE - 1994

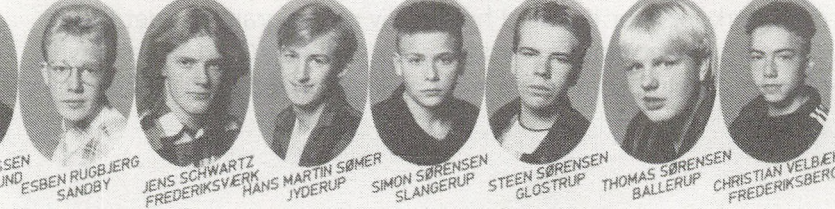
HANNE RASMUSSEN
 POUL ERIK OLSEN
 RIKKE STEENSEN
 LISE ANDERSEN

BERNHARDTSEN
 FER BERNHARDTSEN JYDERUP
 KASPER BJØRK VALLENSBÆK
 CHRISTIAN A. BOCK LYNGE
 ULRIK BØJKO KORSBØR
 JACOB D. CHRISTIANSEN MELBY
 MICHAEL CHRISTIANSEN MØRKØV
 ANDERS EGETOFT GADSTRUP

LARSEN
 E LARSEN KØBENHAVN
 MARTIN LARSEN TÅSTRUP
 HARRY LASSEN TÅSTRUP
 ALLAN MADSEN ASNÆS
 JON MADSEN HUMLEBÆK
 SIVERTH MØTZFELDT SUKKERTOPPEN
 BRIAN NIELSEN KØBENHAVN
 JAN NIELSEN ALBERTSLUND

ESBEN RUGGBJERG SANDBY
 JENS SCHWARTZ FREDERIKSVÆRK
 HANS MARTIN SØMER JYDERUP
 SIMON SØRENSEN SLANGERUP
 STEEN SØRENSEN GLØSTRUP
 THOMAS SØRENSEN BALLERUP
 CHRISTIAN VELBÆK FREDERIKSBERG

Nye medarbejdere på OE

THOMAS BØGE

Jeg hedder Thomas Bøge, er født i Odense i 1969 og har været lærer på OE siden august 1993. I den mellemliggende tid har jeg gået lidt i skole, fortsat med skolegang i gymnasiet, og prøvet lykken som lærer i Tanzania på en skole tilknyttet Luthersk Missionsforening. Jeg har forsøgt mig som chauffør, testet et højskoleophold på Indre Missions Bibelskole, hvilket indledte forberedelserne til ægteskab med Marie, for endelig at slå mig ned i Århus som stud. theol. med en del kordegnearbejde som bibeskæftigelse.

Efter 3 år med teologien var jeg mere end almindeligt motiveret til luftforandring for et lille års tid, og var derfor meget interesseret, da vi blev opfordret til at søge til OE. Her har jeg fået lov til at lufte de af mine interesser, der ikke er så meget plads til i teologien, såsom matematik og fysik - så det har virkelig været luftforandring, fagligt såvel som fysisk (der er forskel på bilosen i Århus C. og landluften i Fårevejle).

MARIE BØGE

Mit navn er Marie Bøge. Jeg er født i Kolding i 1969 og har trådt mine barne-sko i Lunderskov. Jeg boede hjemme hos mine forældre, indtil jeg i 1988 stod med studentertuen i den ene hånd og rejsekufferten i den anden. "Rejsen" gik "helt" til Århus, hvor jeg boede på et værelse i halvandet år. I den tid arbejdede jeg blandt børn, unge og ældre, narkomaner og alkoholikere. Det var en spændende tid. Min arbejdsgiver var Indre Mission, og arbejdet bestod i mange ting: Besøg hos enlige og ældre, klub- og kor-arbejde med børn og teenagere, udvalgsarbejde, redaktionsarbejde på et blad, besøg på skoler og konfirmandklasser og meget mere. Denne periode bød også på en tur til Italien og Færøerne.

Så gik turen mod Børkop, hvor der stod højskoleliv på programmet det næste halve års tid. Det var sjovt og rigt på lærdom og oplevelser. (Og desuden krydret af en kæmpe forelskelse, som endte med bryllup foråret 1991). Efter høj-

skoleopholdet gik turen atter til Århus, hvor jeg var kommet ind på lærerseminariet. I sommer afsluttede jeg 3. årgang, hvilket betyder, at jeg endnu mangler det afsluttende år.

Det har været et meget spændende halvt år som efterskolelærer, hvor jeg har lært mange ting, både pædagogisk og menneskeligt. Men det har også været meget hårdt, faktisk så hårdt, at Marie og jeg har ønsket at fratræde som lærere på OE pr. 1.1.94.

BENTE ROSENBERG PEDERSEN,

Skowænget 24, Knabstrup
4440 Mørkøv.

Ansæt på OE 1. august 1993

Jeg er født den 20. maj 1964 på Frederiksberg Fødeklíník. Kort efter min 7 års fødselsdag flyttede vi, mine forældre og jeg, til Jyderup. Jeg gik til og med 9. klasse på Jyderup Kommune skole. Så brugte jeg 3 år på Kalundborg Gymnasium, matematisk fysiskliníe. Derefter var jeg i huset et år i Jyderup.

I 1984 begynde jeg på Holbæk Handelskole, hvor jeg tog den 1 årige HH. Så var jeg ellers klar til at møde den store verden, og rejste derefter 10 måneder til Californien, hvor jeg igen arbejdede i huset. Da jeg i maj 1985 kom hjem, startede jeg som revisormedarbejder i Holbæk, hvor jeg var i 3 år. I september 1985 købte jeg det hus, som jeg bor i idag. Efter mine 3 år i Holbæk, var jeg 1 år på et revisionskontor i Kalundborg, for derefter igen at ende hos en revisor i Holbæk. Siden 1992 har jeg arbejdet på deltid hos Høj's Autoopretning i Holbæk på kontoret, som jeg fra 1. august supplerede med 3 dage om ugen her på OE. Her sidder jeg det meste af tiden på kontoret, men kan nogle gange findes i gymnastiksalen, hvor jeg har min kamp med eleverne, som selvfølgelig synes at idræt er kedeligt.

Da jeg på nuværende tidspunkt ikke mand, børn, hund eller kat til at optage min fritid, har jeg i mange år været aktiv inden for gymnastik og badminton, men for ca. 5 år siden opgav jeg disse til ære for aerobic, som jeg underviser i 5 gange om ugen og selv deltager i 2 gange om ugen. Derudover styrketræner jeg 3 gange om ugen.

LISBETH PETERSEN

Jeg stammer fra Møn, nærmere betegnet Stege. Mens jeg boede der, var jeg meget engageret i KFUK spejderne, både spejder og fører gennem ca. 17 år.

I 1983 tog jeg læreruddannelse fra Vordingborg Statsseminarium. Derefter blev jeg ansat indenfor voksenundervisningen, hvor jeg var i ca. 10 år.

I 1992 flyttede vi til Asnæs, hvor min mand er indremissionær. I sommer begyndte jeg så at undervise på OE, hvilket, jeg synes, er meget spændende og dejligt.

HANNE BIRGIT RASMUSSEN

Jeg er ansat på Odsherreds Efterskole pr. 1. august 1993.

Fra et af Odsherreds mange højdepunkter kan jeg se til min mødrene fødeby, nemlig byen med den femtårnede kirke, der rejser sig stolt op ude i horisonten. Her på disse kanter er jeg næsten hjemme, selv om min egen vugge stod langt herfra - på Jyllands østkyst. Her er min far nemlig fra. Og derfor havnede familien der. Efter at have taget lærereksamen på Århus Seminarium har jeg fulgt mit lærerkald på forskellige folkeskoler. Indimellem har jeg også prøvet andet, såsom at være i Kibbutz i Israel, hvilket var en stor oplevelse. Tænk man kunne bade i december måned!

Jeg har også været på højskole på Løgumkloster Højskole, og det bliver man lidt klogere af, sådan klogere på livet måske på en anden måde end at sidde og boge den.

I en tid, hvor jeg også synes, jeg skulle prøve noget andet, arbejdede jeg inden for KFUM og KFUK. Det var i den store by København mellem Rundetårn og Domkirken. Visse-vasse for et fornemt sted!

Der lærte jeg at begå mig på de bonede gulve, hvilket nu kommer mig til gode på dette slot!

Med min mors fødebys havluft i årerne blev jeg draget en tid til den gamle skipperby Marstal for at arbejde der på en efterskole, som lå et stenkast fra det blå hav med storm og stille.

Jeg kan li at tegne og male, og også musikken er med til at bevæge mit sind. Det fortæller mig altsammen, det er et godt liv på jorden, hvis vi mennesker ikke selv ødelægger det.

BENTE BINDEBALLE - ET EVENTYR.

I Odense, i det herrens år 1968 kom en lille pige til verden. Hendes forældre valgte at kalde hende Bente, og det har hun så heddet siden. Bente voksede op og kom i skole, det var hun glad for, men endnu bedre blev det, da hun i 9. klasse blev sendt hjemmefra for at gå på efterskole. Da hun var færdig med 10. var hun derfor ikke i tvivl, hun ville være lærer.

For at blive lærer må man være klog, så Bente tog ud i den store verden for at søge visdom. I de følgende år nåede hun så, at bo i Canada, Odense, Japan, Haslev og Nr. Nissum, hvor hun langt om længe gik i gang med at studere til lærer.

Uanset hvor i verden Bente kom hen kontaktede hun altid den lokale KFUM og KFUK forening, hvor hun på trods af sproglige og kulturelle forskelle (engelsk, japansk, vestjysk) altid mødte rare og hjælpsomme mennesker i et kristent fællesskab.

Derfor, da Bente den 20. juni 1993 stod med sit eksamensbevis i hånden, og nu var klar til at dele ud af sin viden til forsvarsløse unge mennesker, var det for hende den naturligste ting i verden, at søge ind på en efterskole med tilknytning til KFUM og KFUK. Dem er der jo flere af, med da hun gerne ville giftes, og ham, hun ville giftes med, fik arbejde i Svinninge 10 km. fra Fårevejle, syntes hun, at OE var et godt valg. Bente fik jobbet, giftede sig og lever nu Lykkeligt.....

Prædikestolen

Det er onsdag eftermiddag. Jeg står i blomsterforretningen og skal bestille blomster til bordene, for FDF/FPF skal have efterårsfest om fredagen. "Er du nervøs?" spørger Ole (blomsterhandleren) - "ØH, nej", siger jeg, "det har jeg slet ikke haft tid til at spekulere på de sidste dage her". Han tror vist ikke rigtigt på det. - "Jo, jeg har faktisk været temmelig nervøs for det, men nu er jeg færdig med min prædiken", siger jeg og tænker tilbage på de dage, hvor jeg var umulig at omgå. Min familie måtte affinde sig med at komme hjem og finde mig begravet i papir, mens køleskabet var tomt, og huset lignede et bombekrater. Det var godt, ungerne ikke var med i byen nu!

Det hele begyndte, da præsten ringede og bad mig prædike ved en af efterårets aftengudstjenester med lægfolk (altså almindelige mennesker) på prædikestolen. Jeg trak på det, selv om jeg godt vidste, at jeg ikke kunne sige nej. Hvordan skulle jeg forlange stile eller klasseforedrag af eleverne, hvis jeg ikke selv kunne lave en prædiken? Hvordan skulle nogen tro, at jeg tog FDF/FPF's formål alvorligt, hvis jeg ikke turde holde en prædiken i kirken?

Men det havde været lettere, hvis han ikke havde spurgt!

Så kom de dage, hvor hele tilværelsen drejede sig om indholdet af den prædiken. Hvad skulle jeg egentlig sige noget om? Jeg skulle selv vælge. (Det er ofte det, eleverne beder om, men jeg syntes bare, det blev endnu sværere). Jeg overvejede præstens argumenter for at det netop skulle være mig: Mit engagement i FDF/FPF, mit job som lærer for unge og arbejdet med familiegudstjenester. Det måtte blive noget med børn!

En kort bibeltekst om Jesus, der velsigner de små børn, og nogle enkle salmer, som passede til det tema - sådan! Præsten fortalte mig, at det var for tyndt. Folk kom jo nok ikke bare for høre mine ord. Der skulle gerne være noget mere: nogle flere ord fra Bibelen og salmebogen. Sikken en lettelse: det var altså slet ikke mig, der var hovedpersonen!

Om igen! Det var det med Jesus og børnene. Mon verdens mest læste bog overhovedet indeholdt flere afsnit om børn? Og hvordan bar min familie sig egentlig ad med at overleve al min snak om børn, Bibel og kirke?

Men nu var det altså onsdag, og en lang skoledag var overstået. Nu gjalt det aftenens gudstjeneste. Præst, organist og kordegn var parate, og jeg fik mikrofon og teknik forklaret. Det var fint nok alt sammen. Vi sang salmer, jeg havde valgt, og præsten læste den første bibeltekst fra alteret. Så var det min tur. Hen til præsten efter mikrofonen. Den drillede lidt, da jeg satte den fast i jakken. Så gjalt det lågen foran trappen til prædikestolen, hvor det lukketøj dog larmede! Og hvor var trappen høj, man var helt mat i knæene, inden man nåede op! Rolig. Husk at tænde for lyden. Præsten sad lige nede ved døbefonten. Længe nede i kirken sad min familie, de sad nok og krummede tæer. Helt nede bag i kirken sad så menigheden. Der var l-a-n-g-t ned til dem. "Vær os nær med al din nåde - - -" bad jeg. Stemmen og knæene rystede lidt. Men menigheden var

eksemplarisk: rejste sig og hørte teksten om Jesus og de små børn og satte sig så ned for at lytte.

Først alle formaliteterne. Jeg skulle begrunde, hvorfor jeg stod her, og hvorfor jeg havde valgt netop den tekst. Jeg kunne jo ikke så godt sige, at det var frivillig tvang, vel? Så var der teksten, jeg skulle uddybe: "Lad de små børn komme til mig - - -" Jo, Tak! Vi lader vore børn døbe - og hvad så? Her var nok at tage fat på: forældre, der ikke snakker nok med deres børn om den tro, de er døbt til, og kirken, der ikke taler børnenes sprog. Kritik alt sammen! Præstens fod skræbete mod gulvet. Hvem gider vel også at gå i kirke for at føle sig kritiseret sønder og sammen?

Fortællingen var netop et eksempel på, at Jesus midt i hverdagen tog sig af børnene - på deres betingelser. Her gjalt ikke mange fine ord sat i formelle rammer, vores tro kommer til udtryk. Tager vi også børnene på skødet og lader dem opleve, at Guds kærlighed og omsorg også er for dem?

Kirken skal inspirere os til livet uden for. Her hører vi, at Gud skabte os i sit billede. Vi er noget særligt, ikke fordi vi er dygtige, flittige, voksne, veluddannede og modne mennesker; men fordi Gud har villet det. Vi er Guds billeder alle sammen, både store og små. Gud tager os alle alvorligt, fordi vi alle uanset ydre forskelle er hans kære børn.

Kære nuværende og tidligere elever og forældre, kære venner af Odsherreds Efterskole! Jeg vil ønske jer alle et godt nytår med opfordringen til at tage de udfordringer op, som I vil blive mødt med - de er garanteret lærerige! - og med påmindelsen om, at vi alle over for Gud er noget særligt - det bør vi også være for hinanden!

Sinna Jakobsen

Lodseddelsalget 1993

Onsdag den 22. september gik startskuddet for lodseddelsalget. som tidligere år havde vi modtaget KFUM og KFUK'S lodsedler. De koster 10 kr. pr. stk., og vi deler med KFUM og KFUK, således at de får 5 kr. pr. solgt lod, og vi beholder resten til fælles glæder.

Vi kører eleverne ud til de større byer i området Holbæk, Nykøbing og Svinninge i håb om, at eleverne kommer godt fra start. Herefter får eleverne mulighed for at tage lodsedler med hjem for at sælge til familie og venner.

Slutresultatet blev i år et salg på 820 lodder, hvilket betyder 4100 kr. til KFUM og KFUK og samme beløb til OE. Heraf var på forhånd udlovet 200 kr. til den bedste sælgende familie.

Det resterende beløb er placeret i banken indtil marts måned, hvor pengene skal i puljen til vores rejse til Polen.

Jeg vil benytte lejligheden til at takke alle såvel sælgere og købere for et godt stykke arbejde.

Bodil Jespersen

Fra OE til Rwanda

Det er mandag idag, og vi kan med glæde og lettelse se tilbage på et par gode og veloverståede dage: I fredags en "Gahigi dag", hvor vi alle var aktive og producerede de ting, som vi så solgte i vores julegave-bod igår, hvor vi havde forældredag. Glæden består i at opleve, at vores sponsorbarn Gahigi endnu et år gennem Børnefonden kan modtage bidrag og dermed omsorg fra os her på skolen. Gahigi fylder 13 år den 1. januar 1994. Han bor i Rwanda hos sine bedsteforældre, da hans forældre er taget til andre egne for at finde bedre forhold til at overleve. Vi har haft Gahigi som sponsorbarn gennem 5 år og har således bidraget til, at han får skolegang, et dagligt måltid mad, samt tøj på kroppen. Det har også været muligt, hvert år at sende nogle hundrede kroner som kombineret jule- og fødselsdagsgave. Vi får med mellemrum en rapport fra børnefonden, så vi kan følge med i Gahigis udvikling. Desuden har vi hvert år fået et tegnet julekort fra ham og senere et lille brev med tak for gaven, som f.eks. blev anvendt til køb af en ged, såsæd, tøj og sæbe.

I årets rapport kunne vi endvidere se, at alle familierne, som er tilknyttet projektet, havde fået nyt tag på deres hytter. Befolkningen bor i lerhytter med græstag. Hverdagen starter tidligt. Gahigi har langt til skole, hvor undervisningen starter kl. 8.00. Nogle dage er det hans tur til at gøre rent i skolestuen (man må først slå vand på lergulvet, så det ikke støver så meget når man fejer med grenene). Men det kan nu være rart at møde tidligt i skolen, for så bliver der måske tid til at lave lektier. Det kan det godt knibe med at nå derhjemme, for der er ikke lys i hytten, og det kan være svært at læse ved køkkenilden.

Når så klokken er 8, har de først regning og derefter fransk. Det er kun læreren, der har en bog, eleverne skriver af fra tavlen i deres hæfter. Når alle børnene er i skole, er de 39, men nogle gange får de ikke lov til at gå i skole, hvis der er brug for dem derhjemme f.eks. i marken.

Fra kl. 10.00 - 10.30 er der frikarter, hvor der spilles bold og leges. Så er der igen undervisning i f.eks. geografi og historie indtil klokken bliver 12.00, hvor der er middag. Da Gahigi bor langt væk, bliver han og spiser på skolen.

Middagspausen varer til klokken er 13.30. Undervisningen fortsætter med en

halv times pause om eftermiddagen. Skoledagen sluttter kl. 16.00, hvor alle skolens elever samles omkring flaget, som bliver hejst ned.

Når Gahigi kommer hjem fra skole, skifter han fra skoleuniform til sit gamle tøj og hjælper så til i marken og omkring hytten. Aftensmaden består som regel af søde kartofler og lidt bønner og spises ved 20.30-tiden. Den lille familie sidder sammen ved ildstedet til dette måltid, og når det er slut, er det tid at gå i seng og sove - næste dag starter jo tidligt.

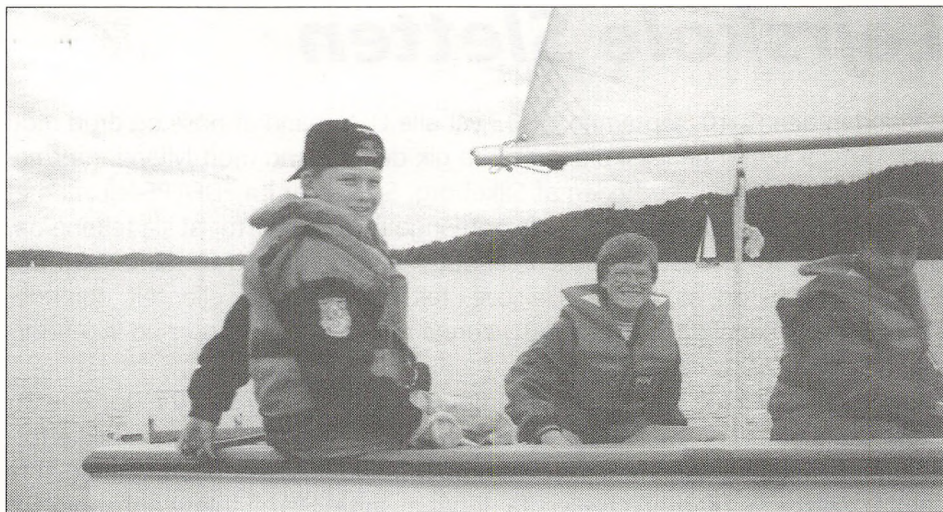
Lejrskole Sletten

I perioden den 6.-10. september 1993 var alle OE's mand af huse og drog mod vest. Det var tid for en lejrskole, og turen gik denne gang mod Jylland, nærmere betegnet Sletten i nærheden af Silkeborg. Sletten er en FDF/FPF-lejr med et meget stort udeareal, hvor der både er mange muligheder for at slå teltene op, og mulighed for at sætte kanoer i vandet. Vi havde alle på forhånd valgt boform, hvilket betød, at nogle skulle sove i telt, andre i bivouak eller telt, og endelig at vi mere magelige (og kedelige?) kunne rulle vores soveposer ud indendørs på en rigtig madras i en rigtig seng.

Vækkeurene ringede tidligt mandag morgen på Adellers Alle 127, for der var afgang allerede kl. 7.00. Men vi nåede færgen i god tid, så møjen var ikke forgæves. Da vi nåede frem til Sletten sidst på formiddagen, var det bare med at få tømt busserne i en fart og så ellers få noget at spise. Herpå fulgte opbygning af de forskellige bopladser, og det var tid til at finde ud af, hvad det var for et område, vi befandt os på, og hvor de andres bopæl var at finde.

Ugen bød på mange timer ude i Guds grønne natur. Programmet var de fleste dage individuelt for de forskellige bogrupper. Nogle fik prøvet at glide gennem vandet i en kano. Andre cyklede rundt i omegnen sammen med kontor-Bente og Henning, så det var bare med at få aflæst landkortet rigtigt. Eleverne i denne gruppe fik den udsøgte fornøjelse at overhale "the grand old man" (Henning), så de vendte

først tilbage fra i hvert fald den ene af turene. I teltlejren fik man afprøvet lugten af røg (ikke cigaret-røg ...ikke cigaret-røg lugten og smagen kendte de fleste allerede) ved blandt andet at lave pandekager på bål, ligesom alle vi andre også havde mulighed for bagning af snobrød rundt omkring ved lejrålene om aftenen.

I løbet af dagen så de forskellige bogrupper ikke meget til hinanden, men morgenmaden og aftensmaden var fælles hver dag. Heldigvis havde vi vores køkkenpersonale med, og Rikke og Poul-Erik sørgede godt for os. Frokosten var i madpakkeform, hvilket betød, at der ikke var brug for at benytte huset i dagtimerne, så mellem kl.10-16 var lejrbygningen aflåst. Dette var indegruppen nu ikke helt tilfreds med. -Kunne det virkelig passe, at de skulle være så meget udendørs? Det var der en del brokkeri over den dag, vi gik en tur for at finde forskellige naturmaterialer for derefter at bruge dem til forskellige dekorative ting. Men som en af eleverne sagde: "I skal ikke tage jer af, at vi brokker os hele tiden... vi synes jo egentlig, at det er sjovt nok." Indegruppen skulle på en tur, hvor målet blandt andet var at komme ud til Vesterhavet, men den dag, de skulle afsted, blæste de så meget, så kanoerne ikke kunne sættes i vandet, så et par kanofolk fik også en plads i bussen til denne tur.

Om aftenen samledes vi alle til nogle fælles oplevelser. Programmet bød på et lille løb rundt på pladsen, men et par aftener fik vi også lov til at sidde indenfor i varmen, og her var der konkurrencer, sang m.m. på programmet. Lejren var nemlig ikke forsynet med fjernsyn, så vi var bare langt så ude, at det var med at opleve noget sjovt sammen i stedet for.

En dag var der fælles program for os alle. Lærere og kontorpersonale fik stukket et kort i hånden, hvorpå vi kunne se, hvor vores forskellige poster var placeret. Eleverne skulle være sammen med deres familie-grupper. De fik ligeledes et kort i hånden og kunne se en aftegnet rute, der gik rundt om Slåen-søen. På denne tur var lærere og poster så fordelet, og der var dermed lagt op til en god vandretur afbrudt af poster med små-opgaver og madpakkespisning. Først på eftermiddagen var alle nået frem til samme sted, og vi kunne derefter sammen sejle en tur rundt på Silkeborg-søen. Turen endte ved Himmelbjergets fod, og så var det ellers med at få fyret nogle penge af i kiosken og finde et toilet for derefter at begive sig til toppen af Himmelbjerget. Denne dag var aftensmaden udendørs. Poul-Erik transportede den til en parkeringsplads, og her blev han modtaget med jubel af en meget sulten OE-flok. Efter måltidet skruede vi vandrebena på, og det viste sig, at vi faktisk ikke var ret langt fra Sletten.

Pludselig var det fredag morgen. Telte blev pakket sammen, og det gjorde den øvrige baggage også. Rengøringen og oprydningen var hurtigt overstået, og i silende regn kunne vi trætte sætte os til rette i bussen med en uges oplevelser bag os og en søvngig tur foran os.

Marie Bøge

Odsherreds Efterskole • Årsskrift 1993

ODSHERREDS EFTERSKOLE

Adelers Alle 127 • 4540 Fårevejle
Tlf. 59 65 31 83